

ISSN 2224-8609

ВІСНИК

**ВОЛИНСЬКОГО ІНСТИТУТУ
ЕКОНОМІКИ ТА МЕНЕДЖМЕНТУ**

№ 21

2018

Голова редакційної колегії:

Оксанич О.

д.е.н., професор, Волинський інститут економіки та менеджменту.

Заступник голови редакційної колегії:

Горбовий А.

д.т.н., професор, академік Академії економічних наук України та Інженерної академії України, Волинський інститут економіки та менеджменту.

Члени редакційної колегії:

Халецька А.

д.н.держ.упр., професор, академік Академії економічних наук України, Університет державної фіскальної служби України;

Реслер М.

д.е.н., професор, завідувач кафедри обліку і оподаткування Мукачівського державного університету, академік Академії економічних наук України;

Липчук В.

д.е.н., професор, академік Академії наук вищої освіти України, член-кореспондент Національної академії аграрних наук України, завідувач кафедри статистики та аналізу, директор навчально-наукового інституту економіки АПК Львівського національного аграрного університету;

Гарасим П.

д.е.н., професор, академік Академії економічних наук України, факультет управління фінансами та бізнесу, Львівський національний університет імені Івана Франка;

Ярош П.

доктор, проректор зі стратегічного розвитку, Wyższa Szkoła Społeczno-Gospodarcza w Przeworsku (м. Пшеворськ, Республіка Польща);

Цібакова В.

доктор, професор, ректор, Vysoká škola ekonómie a manažmentu verejnej správy v Bratislave (м. Братислава, Словачька Республіка);

Вічіч С.

доктор, ректор, Висока Хотелийерська школа (м. Белград, Республіка Сербія);

Штефко Р.

доктор, професор, декан факультету менеджменту, Prešovská univerzita v Prešove (м. Прешов, Словачька Республіка);

Іллєв І.

д.ю.н., професор, ректор, Частен професіонален колеж «Света София» (м. Септември, Республіка Болгарія);

Магда Р.

доктор, інститут економіки, методології та інформатики, Károly Róbert College (м. Дьєндьеш, Угорщина);

Чєнчяла Ю.

доктор, ректор, Vysoká škola podnikání (м. Острава, Чеська Республіка);

Любас Б.

доктор, професор, ректор, Nadbužañska Szkoła Wyższa im. Marka J. Karpiя (м. Семятиче, Республіка Польща);

Гайда В.

доктор, професор, ректор, Warszawska Szkoła Zarządzania (м. Варшава, Республіка Польща);

Спулбер Д.

доктор, дослідник кафедри соціальних та політичних наук, Università degli Studi di Genova (м. Генуя, Італія).

Відповідальний секретар:

Степанюк О.

к.т.н., доцент кафедри менеджменту організацій та зовнішньоекономічної діяльності, академік Академії економічних наук України, перший проректор Волинського інституту економіки та менеджменту.

Комп'ютерна верстка:

Горбач В.

викладач Волинського інституту економіки та менеджменту.

Збірник зареєстрований

Міністерством юстиції України 26.05.2011

Засновник збірника

Волинський інститут економіки та менеджменту

Свідоцтво про державну реєстрацію

КВ №18123-6923Р

Збірник включено до Переліку наукових фахових видань України

(економічні науки) на підставі наказу МОН України від 26.05.2014 р. № 462

Видавець:

Волинський інститут економіки та менеджменту

Адреса:

вул. Електроапаратна, 3, м. Луцьк, 43020

тел./факс.: (0332) 78-98-33

e-mail: visnyk.viem@ukr.net

Рекомендовано до друку Вченою радою Волинського інституту економіки та менеджменту

(протокол № 9 від 31 травня 2018 р.)

Опубліковані матеріали відображають точку зору авторів, яка може не збігатись з позицією редколегії збірника. Автори несуть відповідальність за порушення прав інтелектуальної власності інших осіб.

ЗМІСТ

Андрущенко Д. І. ПРОДАЖУ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ КОРПОРАТИВНИМ КЛІЄНТАМ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА АНАЛІЗ.....	8
Бердар М. М. ТРАНСФОРМАЦІЇ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНИХ ТА ПРИКЛАДНИХ ПІДХОДІВ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ ПЕРЕРОБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	14
Бобрівець В. В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПОДАТКОВОГО СТИМУЛЮВАННЯ БЛАГОДІЙНОСТІ	26
Борейко В. І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ УКРАЇНИ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	34
Буняк Н. М., Ковальчук О. В. УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИМИ ЗМІНАМИ В СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА.....	40
Варламова М. Л., Дем'янова Ю. О. СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ.....	47
Василик А. В., Гасан В. В. ЛЮДСЬКИЙ КАПІТАЛ ЯК СТРАТЕГІЧНИЙ ЧИННИК РОЗВИТКУ В УМОВАХ ІНТЕЛЕКТУАЛІЗАЦІЇ ПРАЦІ.....	54
Васильченко М. І., Мар'єнкова В. С. ВПРОВАДЖЕННЯ МАРКЕТИНГУ ІННОВАЦІЙ ЯК ПЕРЕДУМОВА ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ ПІДПРИЄМСТВА.....	65
Вишневська О. А., Максюшенко М. О. АНАЛІЗ ЗМІСТУ ТА НАУКОВІ ПІДХОДИ ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ СИСТЕМИ РОЗДРІБНОГО ТОРГОВЕЛЬНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ.....	73
Вознюк Т. К., Ясько Т. Ю. ОБГРУНТУВАННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ЯКОСТІ ТА БЕЗПЕЧНОСТІ ХАРЧОВОЇ ПРОДУКЦІЇ В УКРАЇНІ	80
Гаврильченко О. В. УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ АНАЛІЗУ ЇХ ПРІОРІТЕТНОСТІ ТА ВИЯВЛЕННЯ КРИТИЧНИХ ІНЦИДЕНТІВ	89
Данкеєва О. М. СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО УПРАВЛІННЯ МЕРЧАНДАЙЗИНГОМ У РОЗДРІБНИХ МЕРЕЖАХ.....	98

Дибчук Л. В., Паночишин Ю. М.

СУЧАСНІ ІНСТРУМЕНТИ ЦИФРОВОГО МАРКЕТИНГУ В СИСТЕМІ
МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ 106

Зварич О. І.

МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ОЦІНКИ ІННОВАЦІЙНОСТІ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ
РЕГІОНІВ УКРАЇНИ..... 111

Зеленський К. В., Зеленська Т. А., Палагута М. І.

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО ОРІЄНТОВАНОЇ ОСОБИ ЯК ОСНОВНОГО
ЧИННИКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ПІДПРИЄМСТВА 122

Зось-Кіор М. В.

ПОЛТАВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЮРІЯ
КОНДРАТЮКА 131

Коваленко В. В.

ДІАГНОСТИКА ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В СТРАТЕГІЧНОМУ ПЛАНУВАННІ
ПІДПРИЄМСТВА..... 140

Коверза В. С.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ
УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ..... 147

Кудрявська Н. В.

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІЙ І ПРИНЦИПІВ ДІЯЛЬНОСТІ СТРАХОВИХ
ПОСЕРЕДНИКІВ 153

Ліба Н. С.

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦЕНТРІВ РОЗВИТКУ ТА ЇХ ВПЛИВУ НА
ДИНАМІКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО
КОМПЛЕКСУ 165

Мазур Н. А.

МАЛІ ТОРГОВЕЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 171

Мальцев Е. А.

ВИКОРИСТАННЯ СУПЕРПОЗИЦІЇ МЕРЕЖ ДЛЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОГО
МОДЕЛЮВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙ 181

Матвійчук Л. Ю.

ВПЛИВ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ НА ФОРМУВАННЯ ЛАНЦЮГІВ
ПОСТАЧАННЯ В РЕГІОНІ..... 187

Однорог М. А.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕНДЕНЦІЇ В ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ АГРАРНОЇ СФЕРИ:
ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ..... 195

Омельчук Л. В.

ОЦІНКА ЗАГРОЗ ТА РИЗИКІВ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕЦІ СТРАХОВИХ
КОМПАНІЙ..... 201

уповноважений представник страховика, діє згідно з агентською угодою на певній території; брокер – уповноважений представник страховальника.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про страхування» від 07.03.1996 № 85/96-ВР [із змінами та доповненнями] // Верховна Рада України: 205[сайт]. [Електронний ресурс]– Режим доступу: www.dfp.gov.ua/65/html.
2. Залетов О.М. Страхове посередництво: теорія і практика : навчальний посібник / За редакцією О. М. Залетова. – К.: Міжнародна агенція «ВeeZone», 2004. – 416 с.
3. Кінащук Л.Л. Страхування : теорія та практика проведення / Л.Л. Кінащук. – К. : Атіка, 2004. – 111 с.
4. Новий тлумачний словник української мови : у 3-х т. – Т. 2. – К.: Аконтіт, 2008. – 926 с.
5. Новий тлумачний словник української мови : у 3-х т. – Т. 3. – К.: Аконтіт, 2008. – 862 с.
6. Страхование. Учебник / под редакцией проф. Т.А. Федоровой. – Москва: Магистр, 2009. – 1005 с.
7. Турбина К.Е. Теория и практика страхования : учебное пособие / Под ред. К. Е. Турбиной. – М.: Анкил, 2003. – 704 с.
8. Шелехов К.В. Страхование : учеб. пособие / К.В. Шелехов, В.Д. Бигдаш. – К.: МАУП, 1998. – 424 с.
9. Шумелда Я.П. Страхування: навчальний посібник / Я.П. Шумелда. – Тернопіль: Джура, 2004. – 280 с.
10. CEA Statistics № 4: European Insurance in Figures 21 Dec 2011 // Insurance TOP. – 2011. – № 1 (33). – Р. 34–38.
11. Pokrzywniak J. Broker ubezpieczeniowy – ubezpieczający – ubezpieczyciel. Stosunki zobowiązaniowe. / J. Pokrzywniak .– Oficyna Wydawnicza BRANTA, Poznań, 2005. – 290 s.
12. Sangowski T. Vademecum pośrednika ubezpieczeniowego / T. Sangowski, red. T. Sangowski, Wyd. SAGA-Printing. – Poznań 1996. – 359 s.

УДК 332

Ліба Н. С., к.е.н., доцент
Мукачівський державний університет

ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ ЦЕНТРІВ РОЗВИТКУ ТА ЇХ ВПЛИВУ НА ДИНАМІКУ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ

Основою розвитку промислового сектору Карпатського економічного району повинно стати формування стійких взаємозв'язків, взаємна інтеграція

відтворювальних систем центрів розвитку, вихід ланцюжків створення доданої вартості за межі встановлених адміністративно-територіальних одиниць та створення єдиної інституціональної архітектури регіональної промислової політики Карпатського економічного району.

У статті запропоновано методика оцінки ефективності формування центрів розвитку та їх впливу на динаміку соціально-економічного розвитку промислового комплексу областей Карпатського економічного району. Запропоновано можливість застосування наступних етапів оцінювання: взаємозв'язку з позицій «Бізнес-Освіта-наука»; взаємозв'язку з позицій «Бізнес-Освіта-наука-Влада»; взаємозв'язку з позицій «Бізнес-Освіта-наука-Влада-Зовнішнє оточення» та визначення ступеня ефективності центру розвитку.

Ключові слова: центр розвитку, ефективність, промисловий комплекс.

The basis for the development of the industrial sector of the Carpathian economic region should be the formation of stable interconnections, the mutual integration of reproductive systems of development centers, the emergence of chains of creation of added value outside the established administrative-territorial units and the creation of a unified institutional architecture of the regional industrial policy of the Carpathian economic region.

The article proposes a methodology for evaluating the effectiveness of forming centers of development and their influence on the dynamics of socio-economic development of the industrial complex of the Carpathian region. The possibility of applying the following stages of evaluation is suggested: the relation between the positions "Business-Education-science"; the relationship between "Business Education-Science-Vlada"; the relationship between the "Business Education-Science-Vlada-External Environment" and the definition of the degree of effectiveness of the development center.

Key words: development center, efficiency, industrial complex.

Основой развития промышленного сектора Карпатского экономического района должно стать формирование устойчивых взаимосвязей, взаимная интеграция воспроизводственных систем центров развития, выход цепочек создания добавленной стоимости за пределы установленных административно-территориальных единиц и создание единой институциональной архитектуры региональной промышленной политики Карпатского экономического района.

В статье предложена методика оценки эффективности формирования центров развития и их влияния на динамику социально-экономического развития промышленного комплекса области Карпатского экономического района. Предоставляются применение следующих этапов оценки: взаимосвязи с позицией «Бизнес-Образование-наука»; взаимосвязи с позицией «Бизнес-Образование-наука-Власть»; взаимосвязи с позицией «Бизнес-Образование-наука-Власть-Внешнее окружение» и определения степени эффективности центра развития.

Ключевые слова: центр развития, эффективность, промышленный комплекс.

Вступ. Трансформаційні процеси в розвитку держави та регіонів мають складний, неоднозначний, але водночас об'єктивно необхідний характер. Проте їх сучасний соціально-економічний стан, певна невизначеність та нелінійність впливу зовнішніх чинників, а також, у багатьох випадках, неефективність

механізмів державного регулювання регіонального розвитку зумовлюють необхідність пошуку нових концептуальних засад і стратегічних напрямів здійснення державної регіональної політики, переходу до нової методології регіонального управління як такого, що спрямоване на забезпечення сталого, збалансованого розвитку держави та її регіонів. У даному контексті особливо актуалізуються проблеми формування ефективної системи регіонального управління, адекватного викликам сучасного суспільного розвитку та спрямованого на максимальне врахування специфіки ресурсного й інституційного забезпечення розвитку окремих адміністративно-територіальних одиниць, і, як наслідок, – на зменшення, а в подальшому – на подолання міжрегіональних і внутрірегіональних асиметрій та диспропорцій соціально-економічного розвитку [2].

Сьогодні процес державотворення в Україні дозволяє і вимагає розробки і законодавчого закріплення нової ідеології регіональної політики і формування нової архітектури регіонального управління. Необхідність формування регіональної політики обумовлюється дискретністю регіонального простору, нерівнозначністю регіонів за чинниками та завданнями їх розвитку. Відсутність зваженої регіональної політики призводить до дезінтеграції будь-якої країни, що є особливо небезпечним чинником для держав з нетривалою історією демократичного розвитку [3].

Аналіз останніх досліджень. Вагомий внесок у формування уявлення про засади розробки та здійснення регіональної політики, виявлення особливостей державної регіональної політики та соціально-економічної політики регіонів, окреслення їх суб'єктів та об'єктів зробили такі провідні науковці, як З.С. Варналій, В.Є. Воротін, В.Ю. Керецман [3], М.Б. Дацишин [1], М.І. Долішній, Я.А. Жаліло, І.П. Лопушинський [4], В.В. Мамонова [5], Ю.Г. Рубанов, А.Ф. Ткачук та інші. Разом з тим, не остаточно дослідженими, а тому й не вирішеними залишаються оцінка ефективності формування центрів розвитку та їх впливу на динаміку соціально-економічного розвитку промислового комплексу регіонів.

Методика досліджень. Теоретико-методологічною основою дослідження стали наукові праці провідних вітчизняних і зарубіжних учених. Для досягнення поставленої в дослідженні мети використано загальнонаукові та спеціальні методи і прийоми наукового дослідження: теоретичне узагальнення; аналіз та синтез; систематизація.

Постановка завдання. З огляду на зазначене вище, метою статті є оцінка ефективності формування центрів розвитку та їх впливу на динаміку соціально-економічного розвитку промислового комплексу областей Карпатського економічного району.

Результати досліджень. Основним етапом розвитку промислового сектору Карпатського економічного району повинно стати формування стійких взаємозв'язків, взаємна інтеграція відтворювальних систем центрів розвитку, вихід ланцюжків створення доданої вартості за межі встановлених адміністративно-територіальних одиниць та створення єдиної

інституціональної архітектоніки регіональної промислової політики Карпатського економічного району.

З метою оцінки ефективності формування центрів розвитку та їх впливу на динаміку соціально-економічного розвитку промислового комплексу областей Карпатського економічного району можливим є застосування наступних етапів оцінювання:

Етап 1. Оцінювання взаємозв'язку з позицій «Бізнес-Освіта-наука».

Оскільки центри розвитку зорієнтовані на забезпечення стратегічного розвитку окремих територій, то важливим питанням є можливість формування потенціалу розвитку з позицій «Бізнес-Освіта-наука» на довгострокову перспективу. Для переважної більшості областей району пріоритетним є інноваційно-інвестиційний варіант розвитку, основу якого формує розвиток наукомістких технологій та галузей. Особливо це стосується розвитку таких галузей як машинобудування та хімічна промисловість.

Виокремлення територій у яких «кристалізуються» «Бізнес» (сукупність промислових підприємств) та «Освіта-наука» (сукупність навчальних та наукових установ) дозволяють оцінити потенційні можливості цих територій до розвитку (рис. 1).

Рис. 1. Варіанти центрів розвитку з позицій оцінки ступеня взаємозв'язку між зонами «Бізнес-Освіта-наука».

Джерело: розробка автора.

варіант 1 – відсутність взаємозв'язку;

варіант 2 – існування взаємозв'язку (центр розвитку типу А)

Зростання ступеня ефективності відбувається у процесі переходу території з зони сформованої за першим варіантом, до зони типу А, оскільки поєднання бізнесу, освітніх закладів та наукових установ на певній території повинно розширити потенційні можливості промислового сектору, покращити ступень забезпечення промислових підприємств необхідними трудовими ресурсами та науково-технологічними інноваціями.

Етап 2. Оцінювання взаємозв'язку з позицій «Бізнес-Освіта-наука-Влада».

Важливим елементом підвищення ступеня ефективності діяльності промислового сектору є вплив інструментів регіональної промислової політики та наявність відповідних інституцій, які забезпечують регуляторний або організаційний вплив. Зосередження відповідних інституцій на певній території,

їх вплив на тенденції розвитку промислового сектору території підвищує рівень ефективності функціонування відповідних центрів розвитку.

Якщо виділити вплив зазначених інституцій як «Влада», то оцінка ефективності центрів розвитку може визначатися за наступними варіантами (рис. 2):

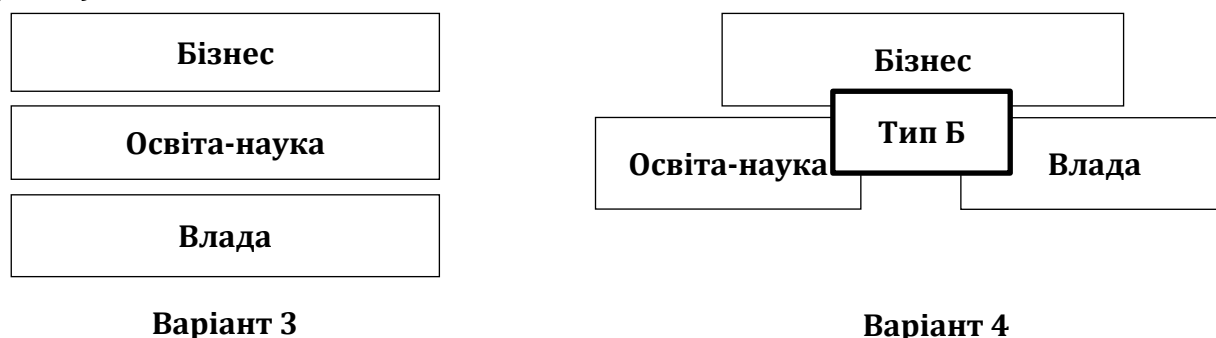

Рис. 2. Варіанти центрів розвитку з позицій оцінки ступеня взаємозв'язку між зонами «Бізнес-Освіта-наука-Влада».

Джерело: розробка автора.

варіант 3 – відсутність взаємозв'язку;

варіант 4 – існування взаємозв'язку (центр розвитку типу Б)

Зростання ступеня ефективності відбувається у процесі переходу центру розвитку з зони типу А до зони типу Б, оскільки можливість регулювання процесів на територіальному рівні та існування відповідних інституцій підвищують ефективність розвитку.

Етап 3. Оцінювання взаємозв'язку з позицій «Бізнес-Освіта-наука-Влада-Зовнішнє оточення».

Особливості географічного розташування областей Карпатського економічного району, їх наближення до кордонів країн Європейського Союзу визначають вплив на ефективність функціонування центрів розвитку з позицій зовнішнього оточення. Вектор впливу визначається переважанням позитивних або негативних чинників: з одного боку, наближеність до кордону сприяє формуванню стійких економічних зв'язків між окремими промисловими товаровиробниками, наближеність до іноземних ресурсів, покращення доступу сучасних світових технологій тощо; з іншого – наближеність до іноземних товаровиробників призводить до підвищення конкуренції на ринку промислової продукції і вітчизняні виробники промислової продукції повинні докладати додаткових зусиль для підвищення власної конкурентоспроможності.

З врахуванням впливу «Зовнішнього оточення» на функціонування центрів розвитку, то оцінка їх ефективності може визначатися за наступними варіантами (рис. 3):

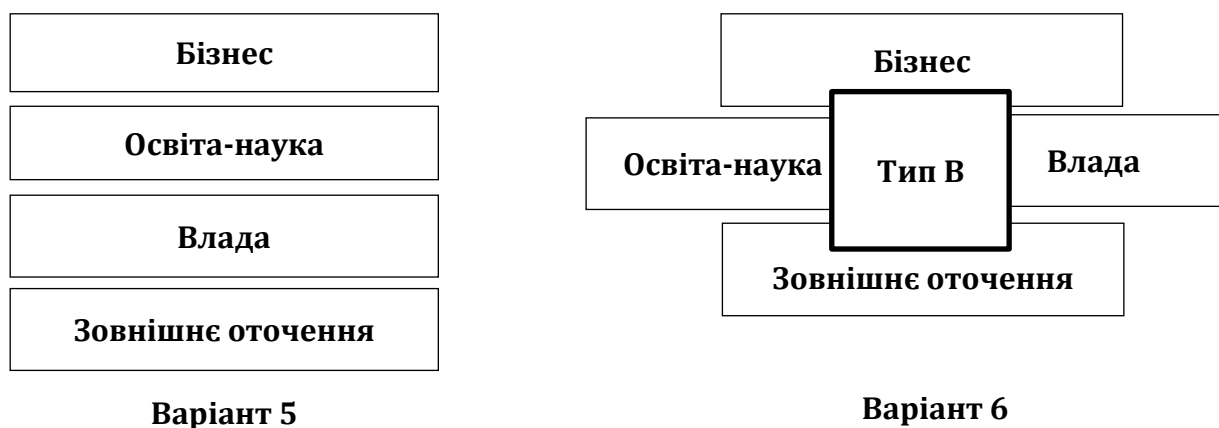

Рис. 3. Варіанти центрів розвитку з позицій оцінки ступеня взаємозв'язку між зонами «Бізнес-Освіта-наука-Влада-Зовнішнє оточення».

Джерело: розробка автора.

варіант 5 – відсутність взаємозв'язку;

варіант 6 – існування взаємозв'язку (центр розвитку типу В).

Етап 4. Визначення ступеня ефективності центру розвитку.

Ступень ефективності (К (тип А), Z (тип Б), W (тип В)) зростає по мірі переходу центру розвитку з типу А до типу В, тобто

$$K < Z < W$$

Якщо визначити зміст типів центрів розвитку з позицій їх соціально-економічного навантаження, то:

Центри розвитку типу А – це центри розвитку з високим кадровим та науковим потенціалом, проте недостатнім рівнем застосування економічних методів стимулювання господарської та інноваційної діяльності.

Центри розвитку типу Б – це центри розвитку з активною регіональною промисловою політикою спрямованою на поєднання потенційних можливостей розвитку промислового комплексу регіону з сучасними методам та інструментами його стимулювання.

Центри розвитку типу В – це центри «інноваційного прориву», зорієнтовані на випуск інноваційної продукції, які є конкурентоспроможними не тільки на внутрішньому, а й на зовнішньому ринку.

В узагальненому вигляді формула ефективного функціонування центру промислового розвитку може бути відображена у такому вигляді:

науково-технічний потенціал + природно-сировинні ресурси + людський потенціал (кваліфіковані кадри, освіта, демографічна ситуація) + ефективна регіональна промислова політика (синтез економічних та адміністративних методів стимулювання господарської та інноваційної діяльності) = Ефективне функціонування промислового комплексу регіону

Висновки. Як у першому, так і у другому варіантах розвиток промислового сектору не відповідає вимогам формування єдиного економічного простору та підтверджує ідею виділення відокремлених центрів розвитку, з концентрацією промислових об'єктів в межах відокремлених територіальних утворень.

Центри промислового розвитку можна поділити на три типи А, Б, В. Центри розвитку типу А – це центри розвитку з високим кадровим та науковим потенціалом, проте недостатнім рівнем застосування економічних методів стимулювання господарської та інноваційної діяльності. Центри розвитку типу Б – це центри розвитку з активною регіональною промисловою політикою спрямованою на поєднання потенційних можливостей розвитку промислового комплексу регіону з сучасними методами та інструментами його стимулювання. Центри розвитку типу В – це центри «інноваційного прориву», зорієнтовані на випуск інноваційної продукції, які є конкурентоспроможними не тільки на внутрішньому, а й на зовнішньому ринку.

Список використаних джерел

1. Дацишин М. Б., Керецман В. Ю. Інституційне забезпечення регіональної політики та практика взаємодії органів влади в Україні. – К.: К.І.С., 2007. – 102 с.
2. Дудкіна О. Регіональна соціально-економічна асиметрія: діагностика та шляхи подолання / О.Дудкіна, П.Дудкін // Галицький економічний вісник. — 2012. — №5(38). — с.21-27
3. Эльканов Р. Х. Полюса развития и точки роста инновационной экономики: Российский и зарубежный опыт [Электронный ресурс] / Р. Х. Эльканов // Современная наука: актуальные проблемы теории и практики. Серия «Экономика и Право». – 2012. – № 2. – Режим доступа: <http://www.vipstd.ru/nauteh/index.php/---er12-02/388-a>.
4. Эргашев Б. Полюса роста: какими им быть? [Электронный ресурс] / Б. Эргашев, А. Хашимов, З. Давыдова // Экономическое обозрение. – Режим доступа: <http://www.review.uz/ru/article/175>.
5. Мамонова В. В. Методологія управління територіальним розвитком: Монографія. – Харків: ХарПІ НАДУ «Магістр», 2006. – 194 с.

УДК 339.37:658.87

Мазур Н. А., д.е.н., професор

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка

МАЛІ ТОРГОВЕЛЬНІ ПІДПРИЄМСТВА: СТАН І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Висвітлено сучасну роль суб'єктів малого підприємництва в організації торговельного обслуговування населення країни, специфіку господарської діяльності в торгівлі, що обумовлює особливості торговельного підприємництва. Окреслено основні тенденції, проблеми розвитку малих торговельних підприємств та обґрунтовано шляхи їх вирішення.

Ключові слова: торгівля, торговельні підприємства, суб'єкти малого підприємництва, малі торговельні підприємства, оптовий та роздрібний товарооборот, фізичні особи-підприємці.